

Yayıncıdan

Değerli **eski**reni Okurları,

Dindarlık, İslam'ın Müslümanlarca yaşanma biçimini ve boyutunu ifade eden bir olgu. Dindarlığın değişimi sözkonusu olunca gelişme veya yozlaşma gibi olumlu ve olumsuz iki ayrı yönünden söz edilebilir. 20 yüzyıl boyunca dünyada ve İslam dünyasında yaşanan gelişmelere paralel olarak ülkemizde bir dine dönüşten. dolayısıyla bir dindarlaşmadan söz edilebilir. Ancak dosyamız, dindarlığın gelişiminden ziyade değişimini konu aldığı için başlıklar ister istemez dindarlık alanındaki bir takım kırılmaları esas alacaktır. Fakat yazarlarımız yaşanan süreci ele alırken, olumsuz eğrilere paralel olarak olumlu gelişmelere de değinmektedirler.

Dindarlığın gelişiminden de söz etmek, dindışı kesimleri rahatsız etse bile dindar kesimlerde heyecan uyandıracak keskin. Ancak olumlu gelişmelerin yeterince gerçekleşip gerçekleşmediği belki irdelenebilir. Fakat son zamanda yaşanan kırılmalara bakıldığında dindarların çizdiği eğri, gelişme eşiğinin çok uzaklarında seyretmektedir ve bu insanı ister istemez endişelendirmektedir. Doksanlı yıllardan itibaren İslamî kesimde yaşanan gelişmeler, bozulma ve koflaşma yönünde, hatta biraz da iç karartıcı olarak nitelenebilir. Özellikle adaletçi ve hakçı tutumun güçle karşı karşıya geldiği yerde özür dileyici bir konum alması, pragmatist söylemlerin arkasında ilkelerini kaybederek dünyevileşmesi ve asıl hedeflerinden vazgeçmiş bir görüntü sergilemesi hayli sıkıntılı görünmektedir. Yanlışların farkedilmesi bir olgunluk belirtisi olarak alınabilir ve alınmalıdır da. Ancak haklı iddiaların arkasında durmamak, tam aksine; söylem ve retorikini reddedilen yabancı kodların rüzgarına paralel olarak eğip bükme, yozlaşmanın etik sınırları çoktan aştığını gösterir niteliktedir. Bırakalım ekonomik tercihlerde ahlakî bir tutum sergileme hassasiyetini, İslamîlik iddiası çoktan unutulmuş, ilahî hakikatler yerini postmodern izafiyet ve çoğulculuğa terk etmiş durumdadır.

Öyle ki yabancılara benzemeyi küfür sayan en tutucu kesimler, şimdi çocuklarının yabancılara parmak ısırttıracak kadar ölçülerin ötesine geçmesini musamahayla karşılıyorlar. Hayırda yarışmak, lükste yarışmaya doğru renk değiştiriyor. Mert ve dobra davranmak kabalıkla eşdeğer, riyakarlık en sıradan nezaket kuralı. Ahirete inanmak anlamını kaybetmiş popüler bir kelime. Hak ve hesap, alacaklı olduğumuz zaman hatırladığımız ama işimiz bittikten sonra gülüp geçtiğimiz modası geçmiş sözcüklerden. Allah korkusu, gâvur korkusunun bastırıldığı bir duygu. İddia sahibi olmak, bir fikre taraftar olmak, bir cemaate üye olmak; görgüsüzlük göstergesi, biraz da utanılması gereken bir duruş! Ve hatta utanma hissine sahip olmak bile! Olaylar karşısında gaflet, aymazlık, vurdumduymazlık, sıkılmazlık ve hatta ihanet, sıradan ve adeta kanıksanmış bir ruh hali. Altı yıldır ezilen Irak'ın işgal sahneleri, seyretmekten gına geldiği için haberlerde zapping konusu ama göz yaş gecelerinde alışılmış Filistin şarkılarının yanında iyi bir garnitür. Neyse bunları daha fazla sayıp da mübarek günü moral bozmayım. Üstadlarımız sorunlara yeterince değindiler; ben sizi onlarla başbaşa bırakayım.

Bu sayıda birbirinden güzel değerlendirmelerle tanışacaksınız. Başta sayı editörümüz İhsan Toker olmak üzere katkıda bulunan değerli yazarlarımıza teşekkür ediyor, "Görüntü Kültürü"nü ele alacağımız gelecek sayıda görüşmek dileğiyle, hepimizin bayramını tebrik ediyoruz... ■

Yeni